

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/14/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513210310
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7513210310.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, proti žalovanej E. X., J. E. I. XXX, o zaplatenie 1 079,46 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 13C/170/2013-29 z 24.9.2013 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, vo výroku o zročnosti prisúdeného plnenia a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 272,33 € s úrokom z omeškania 0,024 % denne od 19.6.2013 do zaplatenia a to tak, že žalovanej sa povoľujú žalovanú sumu splácať po 10 € mesačne splatných, do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc právoplatnosťou rozsudku a to pod stratou výhody splátok, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku uviedol, o. i., čoho sa žalobca žalobou, doručenou mu 25.6.2013 domáhal od žalovanej a čím žalobu odôvodnil, vymenoval dôkazné prostriedky, ktorými vykonal dokazovanie a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav: Účastníci konania uzavreli 15.11.2007 úverovú zmluvu, na základe ktorej mal žalobca poskytnúť žalovanej úver 1 460,53 € (44 000 Sk), ktorý mala splatiť v 60 mesačných splátkach po 37,94 € (1 143 Sk), s konečnou výškou úveru 2 276,44 € (68 580 Sk). Súčasťou zmluvy mali byť úverové podmienky nachádzajúce sa na rube zmluvy, ako aj na samostatnom liste. Zmluva súčasne uvádza, že podpisom zmluvy spoločnosť a klient uzatvárajú súčasne zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, ktorého podmienky sú upravené v úverových podmienkach. Úverové zmluvné podmienky žalobcu boli predložené ako samostatná listina, a nie je zrejmé, či boli aspoň v časti reálne súčasťou zmluvy, a či žalovaná bola s nimi skutočne oboznámená. Citoval znenie ÚZP Hlavy 5. Podmienky splácania úveru § 1, Hlavy 15. Záverečné ustanovenia § 3 prvá a druhá veta a Hlavy 7. Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru § 3 prvá veta. Z listiny označenej ako splátkový kalendár vyplýva, že žalovaná uhradila 32 splátok v celkovej výške 1 188,20 €. Z predloženej úverovej zmluvy vyplýva, že záväzkový vzťah účastníkov konania je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou upravenou § 52 a n. O. z. a ust. zák.č.258/01 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca vystupoval ako dodávateľ, teda osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti, žalovaná ako fyzická osoba spotrebiteľ, ktorý nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania pri uzatváraní a plnení zo zmluvy. Pričom za spotrebiteľskú zmluvu sa považuje každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatváral dodávateľ so spotrebiteľom. Citoval znenie § 497, § 499 Obch. zák., § 2 písm. a), § 3 ods.1,2 zák.č.258/01 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 3 ods.3 zák.č.250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 52, § 54 ods.1, § 457, § 517 ods.1,2 O. z. a § 3 nar.vl.č.87/95 Z. z. Na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru medzi účastníkmi konania bola uzavretá 15.11.2007. Na základe tejto zmluvy žalobca poskytol žalovanej úver 1 460,53

€, ktorý mala splácať v 60 mesačných splátkach po 37,94 €. Obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ust. O. z. Vzhľadom na to, že žalovaná neuhradila predpísané splátky riadne a včas, žalobca ju vyzval na splatenie celého čerpaného úveru. Keďže oznámením z 28.3.2011 bola zmluva zrušená, zo spotrebiteľskej zmluvy uzavretej účastníkmi konania vzniklo žalobcovi právo len na vrátenie toho, čo žalovanej skutočne poskytol. Žalobca požičal žalovanej 1 460,53 €, žalovaná mu podľa predloženého splátkového kalendára vrátila k 18.6.2013, t.j. pred začatím súdneho konania 1 188,20 €. Preto zaviazal žalovanú na úhradu zvyšku dlžnej sumy 272,33 €, ktoré jej dovolil splácať mesačne po 10 € pod hrozbou straty výhody splátok a zároveň ju zaviazal na úhradu zákonných úrokov z omeškania tak, ako ich požadoval žalobca. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Napokon, citujúc znenie § 142 ods.2 O. s. p., uviedol, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania, keďže žalobca bol v tomto konaní úspešný len v malej časti a žalovanej žiadne trovy nevznikli.

Žalobca týmto v zákonnej lehote podal odvolanie voči rozsudku, pričom tento napadol v časti, v ktorej bola jeho žaloba zamietnutá a v časti povolenia splácať dlh žalovanej v mesačných splátkach po 10 €. I. Uviedol, ako súd predmetným rozsudkom rozhodol a ako svoje rozhodnutie odôvodnil. II. Ďalej uviedol, že odvolanie podáva z dôvodu podľa § 205 ods.2 - písm. a) O. s. p., že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 písm. h) - súd nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ust. právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav; - písm. b) O. s. p., nakoľko konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (nepreskúmateľnosť rozhodnutia); - písm. c) O. s. p., nakoľko súd neúplne zistil skutkový stav; - písm. d) O. s. p., že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; - písm. f) O. s. p., že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré odôvodnil nasledovne: 1/ Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku, súd nedostatočne zistil skutkový stav a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a následne nesprávne právne vec posúdil, že oznámením z 28.3.2011 bola zmluva zrušená, čím mu vzniklo len právo na vrátenie toho, čo žalovanej skutočne poskytol. Z návrhu na vydanie platobného rozkazu z 18.6.2013, a následne z doplnenia predmetného návrhu z 20.9.2013 (písané hrubým čiernym písmom na druhej strane podania) ako aj z písomnosti z 26.2.2010 nazvanej Splatenie celého úveru s výzvou k úhrade je zrejmé, že od Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo 7.11.2007 (ďalej len Úverová zmluva) neodstúpil, a teda nemohlo dôjsť k účinkom podľa § 457 O. z. (jeho znenie citoval). Žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním dohodnutých splátok poskytnutého úveru, a to s odkazom na už predložený splátkový kalendár konkrétne minimálne so splátkami č.33-40, ktoré neuhradila ani len čiastočne. V zmysle § 3 Hlavy 7 s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru Úverových podmienok (ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, čo vyplýva aj z textu Úverovej zmluvy medzi bodmi 47 a 48): klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že: a) klient sa oneskoril s platením aspoň 2 splátok alebo sa oneskoril s platením 1 splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. S poukazom na skutočnosť, že žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením uvedených splátok, stal sa celý zostatok čerpaného úveru splatným, pričom splatnosť nastala k 28.3.2011, ako vyplýva aj z predloženého splátkového kalendára a tiež z výzvy na splatenie celého úveru priloženej k žalobe. Na základe predmetnej výzvy k splateniu celého úveru od Úverovej zmluvy neodstúpil, ale len využil právo na zosplatenie celého úveru podľa cit. ust. Úverových podmienok. Citoval znenie § 565 prvá veta O. z. Vzhľadom na omeškanie dlžníka teda využil svoje právo na zosplatenie úveru, od zmluvy však neodstúpil, čiže k zániku, resp., k zrušeniu zmluvného vzťahu nedošlo a v dôsledku toho urobený záver súdu o tom, že mu vzniklo len právo na vrátenie dlžnej sumy titulom bezdôvodného obohatenia žalovanej, je nesprávny. V tej súvislosti si dovolil uviesť, že ak by aj odstúpil od Úverovej zmluvy (pričom je zrejmé, že tak neurobil), vzhľadom na to, že ide o zmluvu o úvere, ktorá je v zmysle kogentného § 261 ods.3 písm. d) Obch. zák., tzv. absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom (t.j. takým druhom obchodného záväzkového vzťahu, ktorý sa vždy spravuje ust. Obch. zák. bez ohľadu na povahu účastníkov, teda bez ohľadu na to, či ide o podnikateľov a bez ohľadu na to, či účastníci konajú v rámci svojej podnikateľskej činnosti), v takom prípade by prichádzala do úvahy aplikácia § 507 Obch. zák. (citoval jeho znenie) a teda žalovaná by bola aj v takom prípade povinná vrátiť nielen nevrátenú časť úveru, ale aj úroky z tejto nevrátenej časti úveru. 2/ Pokiaľ ide o úroky z omeškania, súd v odôvodnení rozsudku uvádza, že žalovanú zároveň zaviazal na úhradu zákonných úrokov z omeškania tak, ako ich požadoval, ktoré tvrdenie súdu nie je pravdivé. V žalobe a následne v doplnení predmetnej žaloby z 20.9.2013 uplatňoval nárok na úrok z omeškania nasledovne: Kapitalizovaný úrok z omeškania od zosplatenia (28.3.2011 + 15 dní vo výzve k splateniu celého úveru, t.j. od 13.4.2011) do podania (spísania) žaloby (18.6.2013): Žalovaná po zosplatení uskutočnila nasledovné platby: 29.4.2011 5 €, 24.5.2013 10 €; - úroková sadzba bola stanovená výpočtom ako základná úroková sadzba ECB platná k 1. dňu omeškania s

plnením peňažného dlhu v zmysle § 3 nar.vl.č.87/95 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, t.j. k 13.4.2011 + 8 percentuálnych bodov, t.j. 9,25 % ročne alebo $9,25 \% \text{ ročne} / 365 = 0,02534 \%$, skrátene na 3 desatinné miesta, čiže 0,025 % denne. - podľa uvedeného má nárok na úrok z omeškania nasledovne: 9,25 % ročne zo sumy 1 074 € (suma uvedená vo výzve k splateniu celého úveru mínus zmluvná pokuta) od 13.4.2011 do 28.4.2011; t.j. 16 dní omeškania = 4,35 €; - 9,25 % ročne zo sumy 1 069 € od 29.4.2011 do 23.5.2013; t.j. 756 dní omeškania = 204,81 €; - 9,25 % ročne zo sumy 1 059 € od 24.5.2013 do 18.6.2013; t.j. 25 dní omeškania = 6,71 €; a teda má nárok na úrok z omeškania za uvedené obdobie vo výške 215,87 €. Úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 1 059 € od 19.6.2013 do zaplatenia; V tomto konaní si uplatňuje úrok z omeškania v zákonnej výške od zosplatenia (t.j. od 13.4.2011) do zaplatenia s tým, že časť uplatneného úroku z omeškania vyčíslil ku dňu podania žaloby, t.j. k 18.6.2013, a to v sume 215,87 €, ako je uvedené. Avšak vzhľadom na skutočnosť, že omeškanie dlžníka, ktoré začalo 13.4.2011, trvá aj po podaní žaloby, uplatňuje si zákonný úrok z omeškania následne aj od 19.6.2013 do zaplatenia, a to pri výške úrokovej sadzby platnej k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. k 13.4.2011. Vzhľadom na uvedené si uplatňuje nárok na úrok z omeškania vo výške 0,025 % denne (zmena oproti pôvodnému návrhu - 0,024 % denne, a to vzhľadom na uvedené) zo sumy 1 059 € od 19.6.2013 do zaplatenia, pričom je zrejmé, že si tento nárok uplatňuje v zákonnej výške v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Súd napriek cit. tvrdeniu v odôvodnení rozsudku, že mu priznal úroky z omeškania tak, ako ich požadoval, úplne ignoroval ním uplatnený nárok na kapitalizovaný úrok z omeškania za obdobie od zosplatenia (resp., od 13.4.2011) do podania žaloby (18.6.2013) a priznal mu len nárok na úrok z omeškania za obdobie od podania žaloby. Ak by aj pripustil, že záver súdu v zmysle, že zosplatením úveru došlo k zrušeniu úverovej zmluvy (ktorý záver nie je správny a v súlade s platnou právnou úpravou), je správny, ani toto by neodôvodňovalo nepriznanie mu nároku na úrok z omeškania za obdobie od zosplatenia úveru do podania žaloby. Citoval znenie § 369 Obch. zák. a § 3 nar.vl.č.87/95 Z. z. platného do 31.1.2013 (vzhľadom na začiatok omeškania). S ohľadom na uvedené, ak je dlžník v omeškani so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania. Z uvedeného jednoznačne vyplýva jeho nárok na úroky z omeškania od 13.4.2011, čiže za obdobie od uplynutia 15 dní po zosplatení úveru do zaplatenia. Vzhľadom na uvedené má za to, že si uplatnil nárok na úroky z omeškania v zákonnej výške, pričom nepriznanie časti nároku na úroky z omeškania, a to za obdobie od zosplatenia úveru do podania žaloby, je nedôvodné. Z uvedených dôvodov má za to, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nedostatočne zistil skutkový stav, na právny vzťah aplikoval nesprávne právne normy a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. III. Citoval znenie § 160 ods.1 O. s. p. Súd povolil žalovanej splácanie dlžnej sumy v splátkach po 10 € mesačne, pričom použitie tohto fakultatívneho ust. žiadnym spôsobom neodôvodnil, nevykonal žiadne dôkazy o finančnej situácii žalovanej, ktorá by eventuálne zdôvodňovala použitie tohto ust. Podľa ustálenej praxe slovenských súdov (vid. R 87/1966, ako aj rozhodnutia krajských súdov, napr. rozhodnutie Krajského súdu Žilina 6Co/87/2012 alebo Krajského súdu Nitra 6Co/74/2012) ak má súd za to, že v prejednávanej veci je namieste určiť na plnenie dlhšiu dobu alebo určiť, že plnenie sa má uskutočniť v splátkach, táto časť výroku rozhodnutia súdu musí byť podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci, na povinný nárok a osobné pomery dlžníkov je vhodné určiť na splnenie lehotu dlhšiu než 3 dni od právoplatnosti rozsudku alebo určiť, že peňažné plnenie možno uskutočniť v splátkach. V zmysle uvedeného má za to, že zistenie majetkových, príp. sociálnych pomerov žalovanej bolo zo strany súdu nedostatočné, resp. žiadne a neodôvodňovalo určiť plnenie v splátkach, resp. plnenie v nepomerne nízkych splátkach v porovnaní s výškou pohľadávky. IV. S poukazom na uvedené preto navrhol rozsudok v napadnutom rozsahu zrušiť a vrátiť vec súdu na ďalšie konanie, alternatívne napadnutý rozsudok zmeniť a vyhovieť jeho žalobe v celom rozsahu, vrátane uplatnených trov prvostupňového konania. Zároveň si týmto uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania, pozostávajúcich zo súdneho poplatku za podanie odvolania vo výške vyrubenej súdom a z trov právneho zast. v odvolacom konaní 71,11 € s DPH v zmysle vyhl.č.655/04 Z. z. za 1 úkon právnej služby (podanie odvolania) počítaných zo základu 807,13 € (1 079,46 € uplatnených v žalobe mínus 272,33 € priznaných v rozsudku) vo výške 51,45 € + režijný paušál 7,81 € spolu 59,26 € bez DPH + DPH 11,85 €. Rozsudok, okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, výroku o zročnosti prisúdeného plnenia a výroku o trovách konania, nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods.1,3 O. s. p.), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom preskúmaný. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v

rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a zistil, že, čo sa týka výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o zročnosti prisúdeného plnenia - výroku o povolení splácať žalovanú sumu po 10 € mesačne, nie sú podmienky na potvrdenie rozsudku (§ 219), ani na jeho zmenu (§ 220), lebo súd nesprávne vec právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav a v konaní došlo k vade uvedenej v § 221 ods.1 písm. f) O. s. p., keďže sa účastníkom konania odňala možnosť konať pred súdom, preto rozsudok v uvedenom rozsahu, podľa § 221 ods.1 písm. f),h),ods.2 O. s. p., zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu na ďalšie konanie.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§ 205 ods.2 písm. f) O. s. p.] je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania). Keď je rozhodnutie súdu prvého stupňa tak po skutkovej, ako aj právnej stránke nesprávne, pričom použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu, v takom prípade je odvolací súd nútený konštatovať, že súd prvého stupňa nepoužil správny právny predpis a ak súčasne nezistil riadne skutkový stav, musí také rozhodnutie iba zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Súd vec nesprávne právne posúdil, keď žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, dospejúc k právnym záverom, uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, a to so zreteľom na dôvody, resp. skutočnosti v odvolaní, ktoré odvolací súd považuje v celom rozsahu za opodstatnené.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie procesný postup alebo aj rozhodnutie súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu O. s. p.

Podľa § 157 ods.2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Z uvedeného ust. vyplýva, že súd prvého stupňa je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivej, preukázanej i nepreukázanej, skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 132-§ 135 O. s. p. hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhovel všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a p. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci (§ 153 ods.1 O. s. p.) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Posúdením veci po právnej stránke treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Prakticky nepreskúmateľný je preto rozsudok, v ktorom nie sú vysvetlené prípadné rozpory medzi konkrétnymi dôkazmi, na základe ktorých sa to ktoré skutkové zistenie robí.

Podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutie nie je preskúmateľné predovšetkým v prípade, že z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, resp., keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej novej interpretácii odôvodnenia nevyplývajú. Napadnutý rozsudok je vo výroku o povolení splácať žalovanú sumu po 10 € mesačne nepreskúmateľný, lebo nezodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 157 ods.2 O. s. p. a zásadám súdnej praxe, keďže súd uvedený výrok ani len slovom neodôvodnil.

V ďalšom konaní bude preto povinnosťou súdu vo veci, t. j. ohľadom nároku vo vzťahu ku ktorému bola žaloba zamietnutá a ohľadom zročnosti prisúdenej (nie žalovanej - ako uvádza súd) sumy, opätovne rozhodnúť a rozhodnutie riadne odôvodniť tak, aby bolo aj preskúmateľné.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods.3 O. s. p.). Odvolací súd nemohol vo veci rozhodnúť z dôvodu, žeby porušil zásadu dvojinstančnosti občianskeho súdneho konania (§ 9 ods.1 a § 10 ods.1 O. s. p.), lebo ak by rozhodol, porušil by právo účastníkov konania na spravodlivý proces, keďže by im odoprel právo namietat' správnosť jeho právneho názoru. Podľa Čl.46 (PRÁVO NA SÚDNU A INÚ PRÁVNÚ OCHRANU) ods.1 Ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa Čl.48 ods.2 Ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa Čl.6 (Právo na spravodlivé súdne konanie) bod 1. Dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa Čl.46 ods.1 Ústavy, ako aj právo podľa Čl.6 ods.1 Dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia, pričom obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, ale obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky a ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy.

O. s. p., podľa svojho § 1, upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu jeho povinnosť o veci konať, pričom právo na súdnu ochranu, okrem Čl.46 ods.1 Ústavy, Čl. 36 ods.1 Listiny a Čl.6 ods.1 Dohovoru zabezpečujú a vykonávajú aj jednotlivé ust. O. s. p. a obsahom práva na súdnu ochranu v rámci spravodlivého procesu je i právo účastníka, aby sa jeho vec, ak to zákon pripúšťa, vždy prejedнала v dvojinstančnom konaní.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.